

- 3) Musí být čl. 9 odst. 2 a čl. 9 odst. 3 písm. a) nařízení 2017/1001 vykládány v tom smyslu, že pokud je ochranná známka prvkem tvaru automobilového dílu a pokud nařízení 2017/1001 neobsahuje rovnocenné ustanovení o opravách jako je čl. 110 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství⁽¹⁾, neplní ochranná známka v takové situaci funkci označení?
- 4) Musí být čl. 9 odst. 2 a čl. 9 odst. 3 písm. a) nařízení 2017/1001 vykládány v tom smyslu, že pokud je upevňovací prvek ochranné známky, který odráží tvar ochranné známky, nebo je této známce zaměnitelně podobný, prvkem tvaru automobilového dílu a pokud nařízení 2017/1001 neobsahuje rovnocenné ustanovení o opravách jako je čl. 110 odst. 1 nařízení č. 6/2002 – upevňovací prvek nelze považovat za ochrannou známku plnící funkci označení, i když je totožný s ochrannou známkou, nebo je této známce zaměnitelně podobný?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, L 154, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2002, L 3, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 23. května 2022 – f6 Cigarettenfabrik GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Bielefeld

(Věc C-336/22)

(2022/C 318/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: f6 Cigarettenfabrik GmbH & Co. KG

Žalovaný: Hauptzollamt Bielefeld

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 1 odst. 2 směrnice 2008/118/ES⁽¹⁾ ve znění směrnice (EU) 2019/475⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení členského státu o výběru daně ze zahřívání tabáku, která ohledně výpočtu daně stanoví, že kromě daně z lulkového tabáku bude vybírána doplňková daň, která činí 80 procent částky daně z cigaret s odpočtením částky daně z lulkového tabáku?
2. V případě, že doplňková daň ze zahřívání tabáku není další nepřímou daní ze zboží podléhajícího spotřební dani ze zvláštního důvodu ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2008/118: Musí být čl. 14 odst. 3 směrnice 2011/64/EU⁽³⁾ vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení členského státu o výběru daně ze zahřívání tabáku, která ohledně výpočtu daně stanoví, že kromě daně z lulkového tabáku bude vybírána doplňková daň, která činí 80 procent částky daně z cigaret s odpočtením částky daně z lulkového tabáku?

3. V případě, že doplňková daň ze zahřívání tabáku není další nepřímou daní ze zboží podléhajícího spotřební dani ze zvláštního důvodu ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2008/118: Musí být čl. 14 odst. 1 první pododstavec písm. b) a odst. 2 první pododstavec písm. c) směrnice 2011/64 vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení členského státu o výběru daně ze zahřívání tabáku, která ohledně výpočtu daně stanoví, že tato daň bude vypočtena na základě valorické daňové sazby a specifické daňové sazby, která se řídí hmotností a počtem kusů tabákových smotků?

(¹) Směrnice Rady ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. 2009, L 9, s. 12).

(²) Směrnice Rady ze dne 18. února 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o zahrnutí italské obce Campione d'Italia a italských vod jezera Lugano do celního území unie a do územní působnosti směrnice 2008/118/ES (Úř. věst. 2019, L 83, s. 42).

(³) Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků (Úř. věst. 2011, L 176, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itálie) dne 30. května 2022 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Comune di Ginosa

(Věc C-348/22)

(2022/C 318/41)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Účastníci původního řízení

Žalobce: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Žalovaná: Comune di Ginosa

Předběžné otázky

- 1) Je směrnice 2006/123 (¹) platná a závazná pro členské státy, nebo je neplatná, neboť – jakožto harmonizační směrnice – byla přijata pouze většinou hlasů, nikoli jednomyslně, v rozporu s článkem 115 [Smlouvy o fungování Evropské unie]?
- 2) Splňuje směrnice 2006/123, známá jako Bolkesteinova směrnice, objektivně a abstraktně minimální požadavky na dostatečnou podrobnost právní úpravy a následnou neexistenci prostoru pro uvážení vnitrostátního zákonodárce, takže ji lze považovat za samovykonatelnou a bezprostředně použitelnou?
- 3) V případě, že by bylo shledáno, že směrnice 2006/123 není samovykonatelná, je pouhý vylučující účinek nebo pouhý zamezující účinek neuplatnění vnitrostátního zákona i v případě, že vnitrostátní soud nemůže použít konformní výklad, v souladu se zásadou právní jistoty, anebo naopak v takovém případě vnitrostátní zákon nemusí nebo nemůže být uplatněn, aniž jsou dotčeny zvláštní sankce stanovené [unijním] právní řádem pro případ, že členský stát nesplní povinnosti vyplývající z jeho přistoupení ke Smlouvě (článek 49) nebo z neprovedení směrnice (řízení o nesplnění povinnosti)?
- 4) Znamená přímý účinek čl. 12 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2006/123 uznání samovykonatelnosti nebo bezprostřední použitelnosti této směrnice, anebo je třeba jej v rámci takové harmonizační směrnice, o jakou jde v projednávané věci („je třeba mít za to, že články 9 až 13 směrnice provádějí úplnou harmonizaci ...“ podle tzv. rozsudku Promoimpresa), chápat tak, že ukládá členskému státu povinnost přijmout harmonizační opatření, která nemají obecnou povahu, ale jsou závazná svým obsahem?